

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor.
Negyedévre 2 kor. 50 fill. = Egyes szám ára 10 fillér.

Felolós szerkesztő:
DR. FUCHS LIPÓT.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Fő-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A sajtó hivatása.

Eperjes, 1905. aug. 25.

Annyian és oly sok alkalommal foglalkoztak már a sajtó hivatásának fejtegetésével, magyarázásával, hogy szinte az unalmasság köntöskében tűnik fel, ki e töviről-hegyire megvitatott kérdéshez megint csak hozzájárul. És mi megteszük mégis, mert meggyőződésünk, hogy a hirlapot olvasó közönség rokonszenves figyelemmel kíséri a sajtót, annak szervezetét, feladatát, működését és mindig talál magának néhány pernyi szabad időt, melyet annak megismerésére fordíthat, hogy mint vélekedik a sajtóról maga a sajtó?

A sajtónak nemcsak az a feladata, hogy tükörként az olvasó elé vetítse a nap eseményeit a maguk valóságában, hanem szükséges, hogy dogmatikus úton, az okok és okozatok részletes fejtegetésével ismertesse meg a közönséggel a legközelebbi mult eseményeit.

Az objektív sajtó tehát nem felel meg teljesen hivatásának, épp úgy, mint a történelemírás, mely csak arra szorítkozik, hogy chronologikus rendben a pusztá tényeket és eseményeket sorolja fel, szintén nem tekinthető helyes irányúnak.

A mint a civilizált embert az ősembertől különösen az különbözeti meg, hogy előbbi táplálékát

fűszerezés és főzés útján emészthetőbbé teszi, illetőleg az emésztés munkáját nem tisztán szervezetére bízva, azonképen a modern ember is másra bízva azt a szellemi munkát, mely az események feldolgozásához, a tények fejtegetéséhez szükséges és maga megelégszik mindezek végső eredményével, teljesen a sajtóra bízva a fentebbi műveletek elvégzését.

A mint látjuk tehát, már minden egyébtől eltekintve, a sajtónak már azért is rendkívül fontos a hivatása, mert töméntelen szellemi energiát abszorbeáló munkától, az események kritikai megírásától szabadítja meg az emberiséget.

De mivel még fontosabb szerepe a sajtónak az, hogy állandóan ellenőrizve az egyes társadalmi és hatósági intézményeket s a közélet minden egyes szereplőjét, szinte lehetetlenné tesz minden inkorrekt cselekedet minden visszaélést vagy túlkapást, és ha ilyen mégis megtörténik, kiméletlen kézzel és erélylyel fog hozzá az ügy felderítéséhez és nyilvánosságra hozatalához.

Itt érkezünk el azonban ahhoz a határköhöz, melyen kettéválik a tisztességes és tisztességtelen sajtó mesgyéje. A mely hirlap az igazság, a minden kétséget kizáró

önzetlen kötelességtudás szolgálataiban áll, az sem erkölcsi nyomásnak, sem anyagi javaknak engedni nem fog és nem tántorodik le a becsület ösvényéről. Vannak azonban — még pedig, sajnos, igen sokan — parazitái a sajtónak, kik a szennyes ügyek felderítését ugyan szintén hivatásból űzik, de mennél nagyobb zajt csapnak, annál nyilvánvalóbb az a tervük, hogy e zaj nagyságának megfelelő hallgatási díjat kapjanak.

Valóban szégyenletes állapot, de be kell vallanunk, hogy a sajtó ily hiénáinak száma légió és mindaddig nem fog fogyni seregük, a míg közéletünk ott kint vergődik a korrupció feneketlen mocsarában.

Mindaddig, a míg kiváló állású, nagy vagyonú embereknek lesz érdeke az, hogy egyes szennyes dolgok napvilágra ne jöjjenek, mindig lesznek lelkiismeretlen parazitái a sajtónak, kik megfelelő honoráriumért az ily ügyek elhallgatására vállalkoznak.

Mérhetlen az a kár, mit a hirlapírás jó hírnevének az ily szennyes ekzisztenciák okoznak, de épp a főntemlített okoknál fogva, ellenük semmiféle erélyes rendszabály eredményre nem vezet.

Mindenesetre sokkal könnyebbé válnék a harc, ha sajtónk függetlenebb, önállóbb lehetne, mint a milyen manapság. Mivel a nagy-

közönség érdeke, hogy önálló, igazat mondó hirlapja legyen, első-sorban a nagyközönség feladata is, hogy gondoskodjék az ily hirlap teljes függetlenségéről. A zord erő mindig kész arra, hogy megfojtsa az igazság szavát. Hiszen az ellenbizonyításnál, érvelésnél sokkal egyszerűbb dolog ökölrel rácsapni a köznek és igazságnak szolgálatában buzgólkodó karra.

Pedig a ki az otromba, nyers túlerővel csap le a sajtó becsületes munkására, az a köznek élő, virrasztó, ellenőrző lelkiismeretét akarja vérbefojtani, azt magának a nagyközönség fölkorbácsolt öntudatának kell eltipornia a sajtó, az igazság útjából.

Úgy gondoljuk, hogy immár világoosan és kétségbevonhatatlanul sikerült meggyőznünk az olvasót arról, mily magasztos a becsületes sajtó szerepe, és azt hisszük, mindenki, a ki csak teheti, körülményeihez képest, kész örömmel fog szietni a sajtó támogatására, védelmére.

Szózat a tisztelt szülőkhöz.

(A kassai kereskedelmi és iparkamara felhívása.)

A kereskedelmi pálya világszerte a legszébb, a legtekintélyesebb pályák egyike és minden kulturállamban közbecsülésnek, kiváló tekintélynek örvend.

Ezen tekintély, ezen általános becsülés egyrészt annak tulajdonítható, hogy a

TÁRCA.

Nellike naplójából.

— A FELVIDÉKI HIRLAP eredeti tárcája. —
Ira Cobor Erzsike

I.

Július 10.

A mióta hazaértünk Tátraházáról, senmi, éppen semmi se történik. Azaz hogy pletyka van itt is elég, de hát engem rendszeren olyankor szokott a mama kiküldeni a szobából, mikor a legérdekesebb dolgok következnek. Akkor aztán a legédesebb hangon mondja a mama: «eredj csak kislányom, nézd meg...», vagy «hozd be...» Ismerem én ezeket. Ma különben még örülhettem, hogy ily szép szerivel küldték, mert a mama, meg Margit vésztől pillantásai egyebet igértek; a papának vendégei voltak, köztük az a kiállhatatlan Bán Pista, a meg Dénes tanár is.

Estefelé, mikor a férfiak már egytől-egyet becsiptek (mama a multkor szájon ütött, a miért úgy mondtam, hogy be-rúgtak, ezért válogatom annyira a ki-fejezéseimet), azt mondták, hogy játszam valami szép magyar nótát. El is zongoráztam már valamelyi valamirevaló nótát, utóbb a papa intésére belefogtam az ő nótájába, a melyikben az van, hogy «szeretőnek jobb a menyecske». Úgyis tudtam, hogy — ha a papa be van csipve,

ez a kedvenc nótája s ilyenkor mindig Bán néni néz, a Pista mamájára (a ki azonban bármennyire illeti is magát, csak nem lesz menyecske többé, annál kevésbé —, adna neki a mama, meg a papának is!) Mikor ezt dalolták karba' valamennyien a többé-kevésbé becsipettek, Bán néni nem volt idebenn, azért én közbekiáltottam: «várj csak papa, behívom Bán néni», mire a mama valóságos torpedót lövelt felém a szemből, és szépen kipurancsolt a szobából. Na se baj! Majd kivásárolom én ezt még Bán Pistán, meg a mademoisellen, — csak a Dénes tanár feddő tekintete nem jutna mindig eszembe.

Július 14.

Nem akartak a Somossyék zsurjára elvinni (mintha én tehetnék arról, hogy Somossyékna' amúgy is elég a lány), de nyilván eszükbe jutott, hogy ha itthon hagynak, abban úgy sem lesz valami nagy köszönet (papának vendégei lesznek s ha a mama nincs a közelben, rendszeren én szoktam papának kibicelni a ferblinél), azért inkább elvittek.

Somossy néni mikor meglátott, akkorákat sipakolt, mint valami kotlóstyúk, mikor a héjától félti kis csirkéit.

Dicsérté a mamát, hogy engem is elhozott, dicsért engem, hogy mily «szép nagy lány» lett belőlem, sőt annyira meg-

feledkezett magáról, hogy a ruháinkat is sorra dicsérté (magában pedig azt gondolta, «minek is hozott az ördög benneket, lány van úgyis elég, a ruháitokra meg nem voltunk kíváncsiak»).

Sokan voltak ott. Kármán Zoltánért majd megbolondult az a sok lány, s ő — a hálátlan — a kiért tizenhat mama és negyvenhat leány versenyre epedett, ő következetesen a szép Várinét bújta. De fájdalom, olyanok is voltak ott, kik eszembe juttatták a felsőbb leányiskolában töltött hat év összes vegytani óráját, algebraját, minden keserűségét. Ott volt Oxigén — akarom mondani Dobos tanár úr is, a ki, mikor a mademoiselle meglátta, csaknem léggé párologott boldogságában; a mademoiselle arcának ezer ráncsa és pattanása pedig úgy fénylett, mintha nemesi oklevélle akarna változni (vagy nem pergamentből készítették azokat — a középkorban? Kár volt a mademoisellenek oly későn születni!) Különben Oxigén tanár úr azzal enyhítette velem szemben jelenlétét, hogy következetesen és hivatalos tisztelettel «Nelli kisasszony»-nak szólított, tehát végre észrejött, hogy a felsőbb leányiskola VI. osztályában lejárta magukat a «kis Gábos Nellik», egyébként azzal mulattatt engem, meg a mademoiselle, hogy ötvenhatszor elmondta a konyhasó vegyi összetételét és

a savak hatását. Dénes tanár a Somossy-zsurron való megjelenésem tiszteletére fölvetette legijesztőbb szigorúságát; ebben annyira remekelt, hogy sikerült neki engem épp akkor kiüldözni a teremből, mikor a többiek táncra perdtültek. Elmenekültem tehát, felede Oxigént és mademoiselle, a konyhasóval együtt, elmenekültem a Somossy néni szalonjába; ott lekuporodtam egy szölyén és elgondolkoztam a Dénes tanár úr rideg, hivatalos nézésén, akkor egy pattogós csárdás hangjai ütötték meg a fületem. Oly ropogós, oly csábos volt, hogy én akaratlanul is füttyülni kezdtem, taktusra a cigány muzsikálásával. (Hisz' se a mama, se a mademoiselle, se Margit nem hallották, tehát nem kellett félnem egy jóakaró anyai legyintéstől, egy büntetési feladattól, vagy pláne a Margit abbeli fenyegetésétől, hogy elmondja Bán Pistának.)

Javában folyt a fütty; egészen belemelegedtem, már csaknem oly szépen fölvittem magas tremolókrá, mint Bán Pista, mikor — újra a Dénes tanár úr mord tekintete mered rám. Pápaszemén keresztül éreztem azt a metsző, fagyos nézését és csak «félíg észnél» hallottam, a mint mondta: «Nellike, Nelli kisasszony! maga itt, hát ilyen szépen tud — füttyülni! Bezzeg — az algebra!» Óh miért is nem tudtam akkor egy egérlükba bújni?!

modern államokban majdnem kizárólag alapos iskolai előképzéssel lép az ifjúság színe-jáva a kereskedelmi pályára, hol hangyaszorgalommal és szívs kitarással gyarapítja általános ismereteit és alapos szak tudást sajátít el az évek folyamán tudásuk és műveltségük által kitűnő főnökeiknél.

Másrészt annak tulajdonítandó a külföldi kereskedelem előkelő társadalmi állása, hogy a gazdasági tevékenység ezen fontos ágának képviselői hivatászerű munkálkodásukkal a mezőgazdaság és az ipar termékeinek és készítményeinek értékesítése körül valóságos hazafias misztiót végeznek, midőn a haza drága földjének kincseit, a gazda verejtékes munkájának gyümölcseit és az iparos szak tudása és ügyessége által előállított árukat, a nemzeti munka milliókat érő eredményeit ismerteti, künálja, terjeszti és számára a hazában, a külföldön, sőt idegen világ-részekbea piacokat hódít.

És ez a pálya nemcsak tekintélyt szerez annak, ki azon munkálkodik, fáradozik és kitartóan küzd, de tisztességes megélhetést, jó módot is nyújt és biztosít számára.

Hazánk kereskedelme is dicsekedhetik fényes multtal. Magyarország városi polgárságának tekintélyes része kivált a kereskedelmi tevékenység terén. A kárpátmenti vármegyék kereskedelmi háza nagy tudással, kiváló ügyességgel és hírneves becsületességgel közvetítették a termény- és árucserét az Alföld aranykalásos róái és a szövetséges Lengyelország között.

A városi levéltárakban őrzött oklevelek, melyekben dicső-émlékű nemzeti királyaink kereskedelmi s vásári kiváltságokat biztosítottak a városi polgárság számára, fényes tanúbizonyságot tesznek arról, hogy őseink a kereskedelem nemzeti fontosságát felfogták és, hogy hazánk oly kereskedelmi osztályaiat bírt, mely bármelyik régibb kulturállamnak díszeré vált volna.

Igaz, hogy ezen fényes mult után szomorú idők következtek. Igaz, hogy nemzeti önállóságunk elvesztével szomorú napok következtek, melyekben a nemzetel együtt a magyar kereskedők is idegen járomban görnyedtek; szomorú napok és évek, midőn hazánk, mint meghódított tartomány, mint idegen gyarmat a lelketlen győző által kizsákmányoltott, melyekben a hazai kereskedelem régi

hatalmas medréről kizökkent és idegen érdekek rabszolgája lett.

De ezen szomorú idők — hála az isteni Gondviselésnek — elmúltak. A nemzet kibékült fejedelmével és az alkotmány visszaállított.

A magyar állam lassan, de következetesen halad a közgazdasági fejlődés terén. A hazai mezőgazdaság, felhasználva a modern kor vívmányait, fejlődik. Az ipar a tudomány kincseit felhasználva és értékesítve, örvendően halad. A nagy ipartelep és gyárak százaai kitűnő készítményekkel hirdetik a magyar iparos ügyességét és szak tudását. És ezen általános fejlődésben a hazai kereskedelem is kivette hatalmas részét a munkából és a munka sikereiből.

Ez a fejlődés azonban nem az önálló, sorsa fölött korlátlanul és saját belátása szerint intézkedő ország fejlődése, de azon természetes fejlődési folyam, mely minden életrevaló élőlénynél kedvezőtlen életviszonyok között is észlelhető.

Mezőgazdaságunk, iparunk és kereskedelmünk csak akkor érheti el a fejlődésnek, a felvirágzásnak azt a fokát, mely ezen gazdasági ágakat egy oly kedvező éghajlati viszonyokkal, oly kitűnő földrajzi fekvéssel, a természeti kincsek sokaságával és oly erős, életrevaló, okos és küzdeni bátor népfajjal megáldott országgal megilleti, ha hazánk visszanyeri gazdasági önrendelkezési jogát és a közgazdaság minden terén önállóan, külfelfolyástól menten intézkedik, teremt alkot és fejleszt.

A nemzet jobbja, az ország törvényhozói, az egész hazai közvélemény hiszi, reméli, majdnem tudja, hogy a nemzet ezen leghöbbs kívánsága teljesedni fog és hogy mi visszavivjuk államiságunk egyik legfontosabb attributumát, a gazdasági önrendelkezési jogát.

És mert mindinkább közeledik azon időpont, melyben gazdaságilag önállóan be kell rendezkednünk, és egész gazdasági életünket gyökeresen át kell alakítanunk, azon kell lennünk, hogy oly kereskedelmi osztályt álljon rendelkezésünkre, mely nagy tudása, rendkívül hazafias lelkesedése és szívs kitarása által kiválk.

Ilyen kereskedelmi osztály azonban csak akkor keletkezhetik, a hazai kereskedelmi érdekek csekélyebb számú kiváló előharcosai, a kereskedői hivatás magaslátán álló öregebb kereskedők csak akkor fognak e feltörekvő, fiatal nemzedékben

mélto társakat nyerhetni, ha a kereskedelmi pályára intelligens, lelkes, törekvő, tanulni és küzdeni vágyó ifjak lépnek, lelkesedni tudó, tanulni és küzdeni vágyó ifjak, mert lelkesedés, tudás és küzdelem nélkül nincsen siker.

Hozzátok fordulunk tehát tisztelt Szülők, és arra kérünk benneteket, ismerjétek fel a kereskedelmi pályának kiváló fontosságát, küzdjétek le a régi előítéleteket és adjátok gyermekeiteket ezen pályára, melynek ezen országban ragyogó mulja volt és fényes jövője van. Szánjátok e pályára legjobb gyermekeiteket és Ti a a gyermekek érdekét megóva, hazafiasan is fogtok cselekedni. Úgy legyen!

Kassa, 1905. augusztus 22.

A kereskedelmi és iparkamara nevében:
Sipos A. Gyula s. k., elnök. Deit Jenő s. k., titkár.

Bártfától — a városligeti színházig. (Egy elő nem adott darab története.)

Egyik kassai lapban olvassuk:

A bártfafürdői Park-klub híres játékbarlang botránját *Bischnitz* Béla, ki a PESTI HIRLAP leleplező cikkeit írta, és *Feld* Mátyás, a Vígszínház igazgatója, «Emil, te csalsz» címen bohózzattá dolgozták fel. A darab premiérje már ki volt tűzve, ámde hírtelen levették a műsorról. Az elmaradt premiérhez érdekes pikantéria fűződik, mely fővárosi tudósítónk jelentése szerint a következő:

A premiér előtt *Ehrlich* G. Gusztáv megjelent a magyar művészet védőanyaglaként *Feld* Zsigmond balatonmelleki nyaralójában és arra kérte őt, vétesse le fiával a műsorról azt a bizonyos *bártfai napot*. *Feld* megszívlelte a kérést. És ebben a megszívlelésben nyilatkozott meg először a *Feld*ek házaja — *Ehrlich* iránt. *Ehrlich* ugyanis vezére a VII. kerületnek és nagy a befolyása a fővárosnál. Neki köszönheti *Feld*, hogy szubvencióját tavaly néhány ezer koronával felemelték. És ezt nem felede el *Feld* Föl is utazott rögtön Budapestre s elintézte fiával a dolgot úgy, hogy a *bártfai nap*nak sohase fog megvirradni az ősbudai színpadon.

A szindarab kisöprése után ugyanis *Feld*ek részéről megjelent valaki báró csetei *Herczog*nál, a *bártfai* fürdőtelep tulajdonosánál. Bejelentették neki az örvendetes eseményt, hogy a *bártfai nap* nem kerül színre, de a nagy veszteségekért, mely ezzel a magyar közönséget

éti, kárpótlásul felépíti majd a jövő esztendőben a városligeti fabódé helyére az új köszinházat, részvénytársulati alapon *Feld* dicsérte a maga nagylelkűségét, áldozatkészségét, a melyet a *bártfai nap* beszűntetésével hozott és nyomban fel dicsérte az új vállalkozást, az építendő új köszinházat.

Boldogan beszélt a vállalat nagy jövődelmezőségéről, a nagy osztaiekokról és sok más egyébről. Csetei *Herczog* Péter, a ki elvígve jó üzletember, engedett a szép szónak és rögtön ötvenezer korona értékű részvényt jegyzett. *Feld* Mátyás tehát egyelőre ötvenezer koronát hozott *Feld* Zsigmondnak, a miért nem adják elő szindarabját. Hogy mennyit hoz még ezenkívül a konyhára, ez a jövő titka. De bizonyos, hogy hajt valamit. Mert a *bártfai nap* csak Ósbuda egén tűnt el, de *Feld* Mátyás immáron fenyegetőzik, hogy színre kerül az — apja színházában, *Krecsányi* égíste alatt. Úglátszik tehát, hogy *Feld* Zsigmondnak van még vagy ötvenezer korona értékű részvénye. És mert csetei *Herczog* jó üzletember, lehet, hogy jegyezni fog még ötvenezer koronát.

== H I R E K. ==

* **Kinevezések.** A vall- és közoktatásügyi miniszter *Schöppin* Géza eperjesi ág. h. ev. főgimnáziumi helyettes tanárt ugyanoda rendes tanárrá kinevezte.

A m. kir. pénzügyminiszter *Szongott* Miklós pénzügyi számgyakornokot a sóvári m. kir. főbányahivatal mellé rendelt számvevőséghez pénzügyi számtiszté nevezte ki.

* **Új ügyvéd Girálton.** Dr. *Zoltán* Gedeon ügyvédi irodáját Eperjesről Giráltra helyezte át.

* **Semsey Boldizsár**, a girálti kerület országgyűlési képviselője a szabadelvűpárt kötelekéből kilépett.

* **A honvédség köréből.** Nagy Gusztáv 9. honvédegyezredbeli 1. osztályú százados a honvéd-töréalkolatól ezredéhez áthelyeztetett — A tényleges szolgálati állományba fölvették: *Zabrácsky* Ferenc galakozási illetékekkel szabadságot 9. gyalogezredbeli hadnagya.

* **A bártfai tűzkárosultak javára** a Vöröskereszt-egylet kassai fiókja 50 koronát adományozott.

* **Halálozás.** *Bornemissa* Boldizsár, a m. kir. államrendőrség főparancsnoka, pénteken este Budapesten elhalt. Az el-

Úgy szégyeltem magam. Nem is igen törtem a fejem azon, mivel mentessem magam, csak azt néztem, merre menekülhetnék, és rohantam ki. Az ajtóban két újabb meglepetés ért. Az egyik az, hogy Oxigén, akarom mondani Dobos tanár úr karonfogva vezette a mademoisellel, a másik — a keserűbb — a Bán Pista gúnyos vigyorgása és ez a fogadtatás: «Ej, kis Nelli, nem is tudtam, hogy így szépen tud fűtyülni; de mit szólt hozzá Dénes tanár úr?» Ebben a pillanatban mérhetlen keserűséget éreztem. Örökké az a Dénes tanár és az algebra! Boldogult Pythagoras papa hogy fordult volna meg a sírjában, mielőtt tantételt megcsinalt! Könnyű volt neki, akkor még nem Dénes tanár tanította az algebrát.

Július 15.

Még ma is történnek csodák! A tegnapi keserűségeket ma egy ily csoda feledtettem velem. Ugyanis a mademoiselle még az este — hazajövet — szemérmes pirulások közt jelentette be a mamának, hogy ő boldog menyasszony, a Dobos tanár úr boldog araja. Önánál azonban én vagyok a boldogabb, mert meg szabadulok ettől a hóbotortól, a francia fordítások és büntetési feladatok tengernyi keserűségétől; óh micsoda mennyi öröm tölt el, ha eszembe jut, hogy Oxigén tanár

úr majd visszavásárolja a rajtam elkövetett szekaturákat s ezután a mademoisellenek kell levezekelni a «konyhasó vegyi összetétel és a savak hatását». Óh, mademoiselle, nekem különös okom van önökre adnom áldásomat! Legyenek tehát boldogok, oly boldogok, mint a milyen én leszek abban a pillanatban, a mikor szabadulok az ön félelmetes hatalmától!

Éljen Oxigén tanár úr és a mademoiselle!

II. Aug. 5.

A mademoiselle drámát fr nekem pedig fordítást kellene írnom; le kellene fordítanom — nem tudom hányadszor a «Histoire de Jean et de Maria» együgyű meséjét. Okos ez a mademoiselle! Ha ő neki verselni szabad, miért ne szabadna nekem a mérgemet naplómban kitöltenem. Azért se írok! Kilesem az alkalmat, mikor írni lelkeseдем elfeledkezik rólam meg a fordításról, akkor aztán — adieu ma chère! Hogy én éppen ma bűnhődjem minden helyesírási hibáért, ma vezekellem le azt a hóbotort a világ valamely szórakozott professzorjának, hogy a francia nyelvtant fölaltálta a magam fajta szegény leányok életének elkeserítésére — nem, soha! Ma éppen nem. Mintha biz' én nem látnám, hogy ma — a Margit zsúrján — erővel kis lányt akarnak velem játszani, a kinek nevelőnőre van szüksége; tudom,

ma okvetlen letagadnak legalább két esztendő az éveimből, mintha bizony szegény lenne tizenhat évesnek lenni? Bezzeg a mademoiselle szivesen mondaná, hogy tizenhatéves, ha — már háromszor annyit nem volna. De most látom, a mademoiselle frői ihlettsége tetőpontra hágot, — hosszú, békés szuszogással írja a drámáját, — elaludt. Én meg szököm — adieu mademoiselle!

Aug. 6.

Sikerült a szökés tegnap, és én adósa maradtam a francia tudományok néhány helyesírási hibával; ez már magában is élvezet. Hanem, a mi ennél is fontosabb, ez az, hogy a tegnapi nappal csakugyan nagylány lett belőlem, ezt — nem kis irigységgel — elismeri immár Margit is. Mert — óh micsoda boldogság! — éjjelenét kaptam, az első valóságos igazi éjjelenét (nem olyat, mint én szoktam adni a mademoisellenek, ha aajtaja előtt a Hektort és az öreg macskánkat összevesztem). Hogy ki adta nekem, azt csak sejtjem; alighanem Bán Pista, a ki már vezgett jogász. tehát — «számít». Igaz, hogy ezért most egy kicsit röstellek a Pista szemé közé nézni, mert hát, hát olyan furcsa azt tudni, hogy valaki komolyan szerelmes belém (máskülönbön miért adna éjjeli-zenét?) de meg valami kis galibával is járt ez a szerenád és félek

a Bán Pista gúnyolódásától. Én ugyanis Margittal egy szobában alszom; szobánknak egyik ablaka az utcára, a másik a kertre nyílik; mikor az éjszaka felhangzott a cigány zenéje, egy darabig csendesen hallgattuk, azután Margit rám szólt: «Kis Nelli, ez neked szól, gyújts lámpát!» Eleinte ellenkeztem; utóbb is nem okvetlen szükséges az a világosság, mikor így sötétben épügy örülhetek az első éjjelenének, de hát Margit jobban tudja, mi illik ilyenkor és én jónak láttam tudomásul venni a Bán Pista nótáit, nehogy még azt higgye, hogy a «kis leány» nem tudja, mi a szokás. Fölkeltem, meggyújtottam a lámpát és viszem egyenesen a lefűgönyözött utcai ablakra. Még a szoba közepére sem érek, mikor Margit ijedten súgja: «Jezzus, Nelli, a kerti ablakból belátnak!» Ijedtemben csaknem elejtetem az égő lámpást, de hát — késő volt már. Mit volt mit tennem? Letettem szépen a földre és sietve ágyamba bújtam. Mikor pillanatok mulva óvatosan kilestem a paplan mögül, rémülve láttam az ablakon kívül a Bán Pista gúnyos vigyorgó arcát és — oh egek! — a Dénes tanár szigorú tekintetét. (Bizonyára eszébe jutott, hogy a vizsgán nem tudtam megfejteni a Pythagoras tantételt!) Istenem, csak ő ne lett volna ott, Bán Pistával majd csak elkészülök.

közeledést Kassa és Budapest között állandósítani fogják. Több helyen sikerrel járt ez a próbálkozás és azt hiszik, hogy ezúttal is meglesz a kellő eredménye.

* **Kimutatás az állati ragadós járványos betegségekről állásáról.** *Lépfene:* Tapolyi j.: Szobos. — *Rühkor:* Alsótarcaizai j.: Bolyár. Sirokai járás: Andrásfvágas. — *Sertésróha:* Alsótarcaizai j.: Jánocská, Kakasfalú. Óruszin. Sirokai j.: Kvascsán. Tapolyi j.: Kapinémefalu, Ortutó, Sasova, Töltszék. Szekesői járás: Deméte, Sznakó. — *Sertésdés:* Alsótarcaizai járás: Boroszló. Tapolyi járás: Karácsonymező. Makoviczai járás: Zboró. — *Takonykór:* Makoviczai járás: Zboró. — *Veszétség:* Felsőtarcaizai j.: Plavnicza. Tapolyi járás: Karácsonymező, Mátyáska. Makoviczai járás: Mlinaróc, Kisszeben sz. kir. város.

* **Különböző kivitelű és színű bőrök-ből készült női készítmények (ridikülők)** egyszerű, olcsó minőségűtől a legfinomabb kivitelű *Cattarino* Sándornál kaphatók.

≡ TÖRVÉNYSZÉK. ≡

(Elítélt sikkasztó. *Heckmann Géza* 24 éves, postakiadót sikkasztásért vonta felelősségre pénteken az eperjesi kir. törvényszék büntető-tanácsa. A rossz útra tért fiatalember június 1-jén a budapesti postahivataltól Eperjesre lett áthelyezve. Alig távozott el Heckmann a fővárosból, midőn a budapesti 12. postahivatálnál, hol alkalmazva volt, pénzhíányt fedeztek fel. A gyanú az áthelyezett postakiadóra irányult, kit az eperjesi rendőrség a fő-

városi rendőrség megkeresésére nyomban letartóztatott s átkísért a kir. ügyészség fogságába, mint vizsgálati foglyot.

A vádlevel szerint Heckmann négyrendbeli utalványozott összeget, körülbelül 90 korona értékben elsikkasztott. Hogy a hiány fel ne tűnjék, az utalványokat nem vezette be a naplóba. Sikkasztást követett el azáltal is, hogy a távirati díjakat nem ragasztotta fel frankójegyekben az egyes távirati lapokra, hanem több távirat egyesítése által károsította meg az államot.

A vádat *Fuhrmann Andor* kir. ügyész, a védelmet *Ferbstein Károly* dr. képviselte.

A vádlott tettet tagadta. Védelmétül felhossa, hogy a pénzt nem sikkasztotta el, hanem az átvett utalványokat nem vezette be a naplóba, mert ezt mindig

a postamester szokta megtenni. A naplómásolatokat a postamester tudtával javította ki. A rendetlen postakezelés a postahivatalban uralkodó állandó rendtelenség mellett történt csak, hogy az utalványok a naplóba való bejegyzés nélkül továbbították. Gyanúja egy hivatalnok-társára irányul, kit a postamesternél fel is jelentett, azon címen, hogy a kézipénztárt rendszeresen meglopta, azonban a postamester a feljelentést nem vette tudomásul. A kihallgatott tanúk és Öhlschlager Ödön eperjesi postafőnök, mint szakértő vallomása alapján az eperjesi kir. törvényszék a vádlottat *nyolc havi börtönrre* ítélte. Az ügyész az ítéletben megnyugodott. A vádlott és képviselője az ítélet ellen felebbezést jelentett be.

Kiadja a szerkesztőség.

Ingyen! kapja saját életnagyságú fényképét, ha

WERTHER J.-nél EPERJESÉN
20 koronaért bevásárol.

Közlegő üzletfelosztás miatt az összes árúk leszállított áron kaphatók.

Különösen figyelmébe ajánlom a t. vevőközönségnek **képkeret-műhelyemet.**

Kirándulók figyelmébe!

A zborói várba, a Rákóczi-kastélyhoz, a zborói száz hársfához kirándulók legjobban és legolcsóbban étkezhetnek

Kral Károly vendéglőjében = Zborón.

Társasbédék, lakomák rendezése elfogadtatik.

Weitzenhoffer Bernát
≡ vízvezetési berendező Iglón. ≡
Elvállal mindennemű vízvezetékek berendezését szivattyúk, házak, nyaralók, majorok, gyárak, tégláégetők víz-ellátására. Jérgányszivattyúk minden mélységhez szállítható magassághoz. Kézi-szivattyúk mindenféle kivitelben. Klozetek, fürdőberendezések, csatornázások kőanyag- és vascsövekkel úgy helyben, mint vidéken.
Tervezettel és költségvetéssel készséggel szolgál.

Van szerencsénk a nagyérd. közönség becses tudomására hozni, hogy a kassai BAUERNEBL-féle kitűnő

Koronasört

naponta frissen töltve, palackként 24 fillér árban minden mennyiségben házhoz szállítjuk. Palacksörben *havi abonement*-ot is elfogadunk, naponta házhoz szállítva a sört.

Teljes tisztelettel **Gellért Testvérek,**
Bauernebl-féle sörraktár.

≡ WILSON ≡

Magyarország legnagyobb, vízmentes ponyvával fedett **VARIETÉ-**

CIRKUSZA

Eperjesen a Vásártéren.

1500 személyre kényelmesen van berendezve.

Előadás este fél 9 órakor — rendes helyekkel.

Úgy az esteli, mint a délutáni előadásnál fellépnek a társulat elsőrendű tagjai.

Szünetek alatt a bolondos Augustzt fogja a nagyérd. közönséget mulattatni.

Mindennap tartatik előadás. Műsor a cirkuszban.

Helyárak: Zártszék 1'60 f. I. hely 1'20 f. II. hely 80 f. III. hely 60 f. Karzati állóhely 30 f. Diákok igazolvánnyal, 10 éven aluli gyermekek s katonák örmesterig fizetnek a zártszéken 1 k., I. helyen 80 f., II. helyen 60 f., III. helyen 40 f. Karzati állóhely 20 fillér.

Minden vásár- s ünnepnap 2 előadás.

Kegyes pártfogásért esedezik

WILSON

Varieté-cirkusz igazgató és tulajdonos.

Ne építsünk, ne meszeljünk Vinero nélkül!

A Frankl-féle **Vinero** felülmulja az összes, eddig e célra használt anyagot. A **Vinero** már 10 év óta van forgalomban; számos elismerőlevelek igazolják a **Vinero** jóságát.

VINERO két minőségben lesz gyártva: **Vinero-aszfalt** — fal-elszigetelésre; **Vinero-mész** — meszelésre

A VINERO a legjobb poloskairtó!

Kapható:

BOHRANDT J. V. üzletében Eperjesen.

Jövedelmező mellékkereset

500—600 koronát havonta

kereshet meg nálunk minden hivatású egyén, a ki törvényesen megengedett állam- s nyeremény-sorsjegyeknek részletfizetésre való eladásával szándékozik foglalkozni. — Ajánlatok intézendők:

Fővárosi Váltóüzlet-Társaság
= **ADLER ÉS TÁRSA** céghez =
BUDAPEST, V., Nagykorona-utca 13.

Van szerencsém a n.érd. közönség szíves tudomására adni, hogy e hónapban **Fő-utca 37. sz. házban**

férfi-szabó műhelyt

nyitottam. • Raktáron tartok mindenféle bel- és külföldi szövetet.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

A n.é. közönség szíves pártfogását kérem kiváló tisztelettel

FELDMANN GYULA.

Eperjes határában fekvő 10,000 □-öl kiterjedésű **rét** első minőségű **eladó.**

Ügynökök kizárva! = Cim a kiadóhivatalban.

közeledő őszi évad beálltával van szerencsém felhívni a nagyérd. hölgyközönség becses figyelmét jó hírnévnek örvendő

női-ruha divattermemre.

Elegáns angol-kosztümök, valamint francia ruhák a legelegánsabb kivitelben műhelyemben elkészülnek.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ügyes varró- és tanuló-leányok nálam azonnali alkalmazást nyerhetnek.

A nagyérd. hölgyközönség szíves további pártfogását kérem.

Kiváló tisztelettel

URBACH JÓZSEF,
női-szabó

Eperjes, Fő-utca 65., I. em.

IDEI BOR ELADÁS!

A szatmári hegység hegyi-szőlőiben (érmelléki szőlőkerület)

az idei szüret alkalmából több ezer hektoliter must kerül eladásra.

A szőlők kitűnő fajtájú oltások.

Vasúti állomás helyben, a szőlők között.

Érdeklődőknek felvilágosítást nyújt a hegység elnöke:

dr. Lehoczky, Szatmáron.